

Cyclus "In vrijheid verbonden"

Kees van der Zwaard

Elise Woertman

16 april t/m 21 mei 2023

Paastijd

Inleiding

We lezen gedurende deze Paastijd grotendeels uit het boek Handelingen van de apostelen. Daarin wordt beschreven hoe de leerlingen hun weg zoeken met het paasmysterie nog in hun lijf, hart en hoofd. Ze willen samen een gemeenschap vormen als gelovigen, maar hoe doe je dat op een goede manier? Tot welke vragen en spanningen leidt dat met de wereld waarin zij leven?

En het stelt ook aan ons de vraag:

Hoe leven wij als mensen met de verrijzenis in ons denken en doen?

Want de tijd na Pasen is een verwarrende tijd. Al onze angst, boosheid, verdriet en eenzaamheid komen samen in het lijden en sterven van Jezus. Wat ons rest is een leeg graf, een opgaande zon, geruchten dat Jezus verschenen zou zijn aan mensen. Niets is wat het lijkt, veel is oningevuld. Er is een nieuw perspectief, dat ons vrijheid schenkt en verbinding langs nieuwe wegen.

Hoe leef je dan als paasmens? Wat houd je vast? Wat laat je los? Hoe ben je in die nieuwe wereld en niet van je oude wereld?

Kruiswegstatie door Willem Hesseling

16 april

Voorganger: Marieke Milder

Thema: Verwarring alom

Lezing: Lukas 24,50-53 en Johannes 20,19-23

Op deze beloken Pasen lezen we de laatste paar verzen van het Lukasevangelie.

Pasen en hemelvaart vallen op één dag bij Lukas. Er is één doorlopende beweging van de opstanding, via de verschijning aan de leerlingen op weg naar Emmaus en vervolgens het scheiden van Jezus van zijn leerlingen, nadat hij hen zegende.

Een uiterst verwarrend gebeuren, want wij zijn nog nauwelijks bekomen van de verrijzenis.

En om de verwarring nog groter te maken: Pasen en Pinksteren vallen op één dag in het Johannesevangelie. Jezus verschijnt aan zijn leerlingen na zijn opstanding op de eerste dag van

de week, wenst hen vrede, blaast op hen en zegt: 'Ontvang de heilige Geest.'

De opstanding is geen chronologisch verhaal, dat verloopt volgens onze orde en logica.

Verrijzenis brengt een doorlopende beweging teweeg, van boven naar beneden en van beneden naar boven. Tijd en eeuwigheid doordringen elkaar. Niet voor niets zegent Jezus in het ene verhaal de leerlingen, en schenkt hij de heilige Geest in het andere.

Hoe verhouden wij ons tot die andere orde? Hoe voegen wij ons in die beweging?

23 april

Voorganger: Mattijs Jonker

Thema: Lef om te leven

Lezing: Hand 3,1-17

Petrus en Johannes zijn samen onderweg naar de tempel, plek waar de hemel de aarde raakt. Onderweg ontmoeten zij een man die verlamd is en daardoor die heilige plaats niet kan bereiken. Hij zit elke dag in de poort. Zij zien hem werkelijk zitten, en dagen hem uit om terug te kijken. In die ontmoeting wordt het licht van paasmorgen zichtbaar. Beweging wordt mogelijk, verlamming doorbroken, gebrokenheid wordt gaaf. De man kan huppelend de tempel binnengaan om het leven te heiligen.

Dat roept verwondering en ontzetting op, en Petrus geeft daar weerwoord op.

Hoe komen wij in beweging? welke verlamming zet ons vast op de drempel?

Waar halen wij het lef vandaan om werkelijk te leven?

30 april m.m.v. Janskoor

Voorganger: Bas van den Berg

Thema: Weerstand

Lezing: Hand. 4,1-22

Het genezen van de verlamde man roept onherroepelijk weerstand op. Petrus en Johannes worden opgepakt en moeten zich verantwoorden.

Zodra we buiten de gebaande paden treden, voelt de gevestigde orde zich bedreigd en zoekt naar wegen om die beweging te stoppen. Eigen belang slaat van zich af. Wie bepaalt daarin wat de waarheid is? Wanneer zijn wij die gevestigde orde en wanneer gaan we op ongebaande wegen?

Weer zijn het Petrus en Johannes die samen zijn en samen pleiten voor de naam van de mens die hen leerde op te staan: Jezus.

7 mei

Voorganger: Elise Rommens-Woertman en Jasja Nottelman

Thema: Vrijmoedigheid

Lezing: Hand 4,23-31 en psalm 2.

Zodra Petrus en Johannes vrijgelaten zijn, bidden zij een deel van Psalm 2. Wat herkennen zij erin? Het woelen van de volken? De weerstand die zij ervaren tegen het bevrijdende handelen van Jezus? Wat herkennen wij erin? De complexiteit van ons samenleven, het onrecht dat voortwoekert? De angst om ons toe te vertrouwen aan de naam van de Ene?

Het leven als paasmens schept ruimte voor Gods Geest. Verrijzenis gaat hand in hand met vrijmoedigheid. Waarvan zijn wij getuigen? Waar staan wij voor?

14 mei m.m.v. Janskoor

Voorganger: Jorn den Hertog

Thema: Waarachtigheid

Lezing: Hand 4,32-5,11

In het eerste deel van de lezing van vandaag horen we het ideaalbeeld:

Zo zouden wij moeten leven. Eén van hart, één van ziel, alles gemeenschappelijk. Niemand behoeftig. Iedereen tot haar of zijn recht komend, een leven in volledigheid. Hoe realistisch is dat? Hoe geef je dat vorm als de mooie en moeilijke mensen die wij zijn?

In het tweede deel horen we waar het misgaat. Ananias en Saffira vallen dood neer, omdat ze stiekem handelen. Niet het onrecht *an sich*, maar de leugen erover kost hen het leven. Zo wil je niet zijn, dan ben je levend dood. De waarachtigheid staat op het spel. Hoe houd je dat in ere? Waarachtig mens zijn, wat mag dat kosten?

21 mei

Voorganger: Harry Pals

Thema: Werk en bid

Lezing: Hand 6,1-7

Op deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren worden er zeven mannen aangewezen die ervoor moeten zorgen dat de weduwen in de gemeenschap niet meer verwaarloosd worden. Deze zeven mannen zijn uitgekozen omdat ze vol wijsheid en Geest zijn. Opvallend is dat in het vervolg blijkt dat het aantal gelovigen hierdoor groeit. Het woord van God verspreidt zich langs de wegen van de diaconie. Wordt zichtbaar in de menswaardige zorg voor wie niemand heeft.

Bidden en werken gaan hand in hand.

Hoe doe je dat? Hoe doen wij dat gezamenlijk? En wat is het belang van taakverdeling?